

บันทึก

เรื่อง เวนคืนที่ดินเพื่อขยายเขตท่าเรือกรุงเทพฯ

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือที่ ๔๔๑๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ความว่า กระทรวงคมนาคมได้หารือปัญหาเรื่องการเวนคืนที่ดินเพื่อขยายเขตท่าเรือกรุงเทพฯ และขอให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็น ดังความพิสดารปรากฏอยู่ในหนังสือของกระทรวงคมนาคม ที่ น.๓๕๓๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

ความในหนังสือกระทรวงคมนาคมมีว่า ได้รับรายงานจากประธานกรรมการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อขยายเขตท่าเรือกรุงเทพฯ ว่า คณะกรรมการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้แต่งตั้งตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อขยายเขตท่าเรือกรุงเทพฯ พุทธศักราช ๒๕๕๕ ได้ดำเนินการเวนคืนตลอดมาจนถึงขั้นการเสนอราคาเด็ดขาดให้แก่เจ้าของอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืนตามความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พุทธศักราช ๒๕๗๗ เจ้าของที่ดินบางรายรับราคาเด็ดขาดแล้วมิได้ปฏิบัติตามข้อใดต่อไป เจ้าของที่ดินบางรายได้ยื่นอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการเวนคืนต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติให้อำนาจเจ้าหน้าที่ในการครอบครองอสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืนและการกำหนดจำนวนเงินค่าทำขวัญในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๕๕๕ บัดนี้พระราชบัญญัตินี้ได้ถูกยกเลิกไปโดยพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติให้อำนาจเจ้าหน้าที่ในการเข้าครอบครองอสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืนและการกำหนดจำนวนเงินค่าทำขวัญในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๕๕๕ พุทธศักราช ๒๕๕๘ คณะกรรมการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ จึงมีความเห็นว่า บรรดาเจ้าของที่ดินที่ได้รับราคาเด็ดขาดแล้วแต่มิได้ปฏิบัติตามข้อใดไปนั้น ควรถือว่ายินดีรับราคาเด็ดขาดที่คณะกรรมการพิจารณาให้มิได้ตั้งใจจะอุทธรณ์คำวินิจฉัยต่อไป ส่วนบรรดาเจ้าของที่ดินที่ได้รับราคาเด็ดขาดแล้ว ไม่ยินดีในคำวินิจฉัยของคณะกรรมการได้อุทธรณ์คำวินิจฉัยต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมไว้แล้วนั้น ควรถือว่าไม่ยินดีรับ คงกลับมาสิทธิ จะแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการตามความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พุทธศักราช ๒๕๗๗ ต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๓) ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้ว เห็นชอบด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อขยายเขตท่าเรือกรุงเทพฯ ทั้งนี้เป็นที่เข้าใจว่า

ก. กรณีที่คณะกรรมการได้กำหนดราคาแล้ว และเจ้าของที่ดินพอใจเป็นอันยุติ

ตามนั้น

ข. คณะกรรมการได้กำหนดราคาแล้ว เจ้าของที่ดินจะพอใจหรือไม่ก็แล้วแต่ไม่ได้
อุทธรณ์จนขาดอายุอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติ พุทธศักราช ๒๔๘๕ แล้ว เป็นอันยุติด้วย

ค. คณะกรรมการได้กำหนดราคาแล้ว เจ้าของที่ไม่พอใจและได้อุทธรณ์ แต่
รัฐมนตรีได้มีคำสั่งแล้ว ก็เป็นยุติตามนั้นเช่นกัน

ง. คณะกรรมการได้กำหนดราคาแล้ว เจ้าของที่ดินไม่ได้ยอมรับตามนั้น และอายุ
อุทธรณ์ก็ยังไม่ขาดในเวลายกเลิกพระราชบัญญัติ พุทธศักราช ๒๔๘๕ หรือเจ้าของที่ดินได้อุทธรณ์
ต่อรัฐมนตรีไว้แล้วตามพระราชบัญญัติ พุทธศักราช ๒๔๘๕ แต่รัฐมนตรียังมีคำสั่งประการใดใน
เมื่อยกเลิกพระราชบัญญัติ พุทธศักราช ๒๔๘๕ ก็มีสิทธิตั้งอนุญาโตตุลาการตามพระราชบัญญัติ
พุทธศักราช ๒๔๗๗ ได้

ที่คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นดั่งนี้ก็โดยเหตุผลซึ่งได้กล่าวไว้แล้วในบันทึกเรื่อง
ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีเรื่องตั้งกรรมการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัติเวนคืน
อสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๘๖ ส่งพร้อมกับหนังสือ
ที่ น.๔๘/๒๔๘๙ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๔๘๙ (ซึ่งมีกรรมการเห็นแย้ง) กล่าวคือ
พระราชบัญญัติ พุทธศักราช ๒๔๘๕ เป็นกฎหมายเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ พุทธศักราช ๒๔๗๗
และเมื่อพระราชบัญญัติ พุทธศักราช ๒๔๘๕ ถูกยกเลิกแล้ว พระราชบัญญัติ พุทธศักราช ๒๔๗๗
ก็คงกลับมาใช้ได้สำหรับการเวนคืนที่ระบุไว้ตามพระราชบัญญัติ พุทธศักราช ๒๔๘๕ เช่นเดิม

(ลงชื่อ) ส. วินิจฉัยกุล

(นายเสริม วินิจฉัยกุล)

ผู้รักษาการในตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา

มีนาคม ๒๔๘๙